

దొంగత్వం!

పేజీ 30
- ఆకాంక్ష

అనగనగా విప్లవ! ఎప్పుడో తన చిన్నతనంలో -

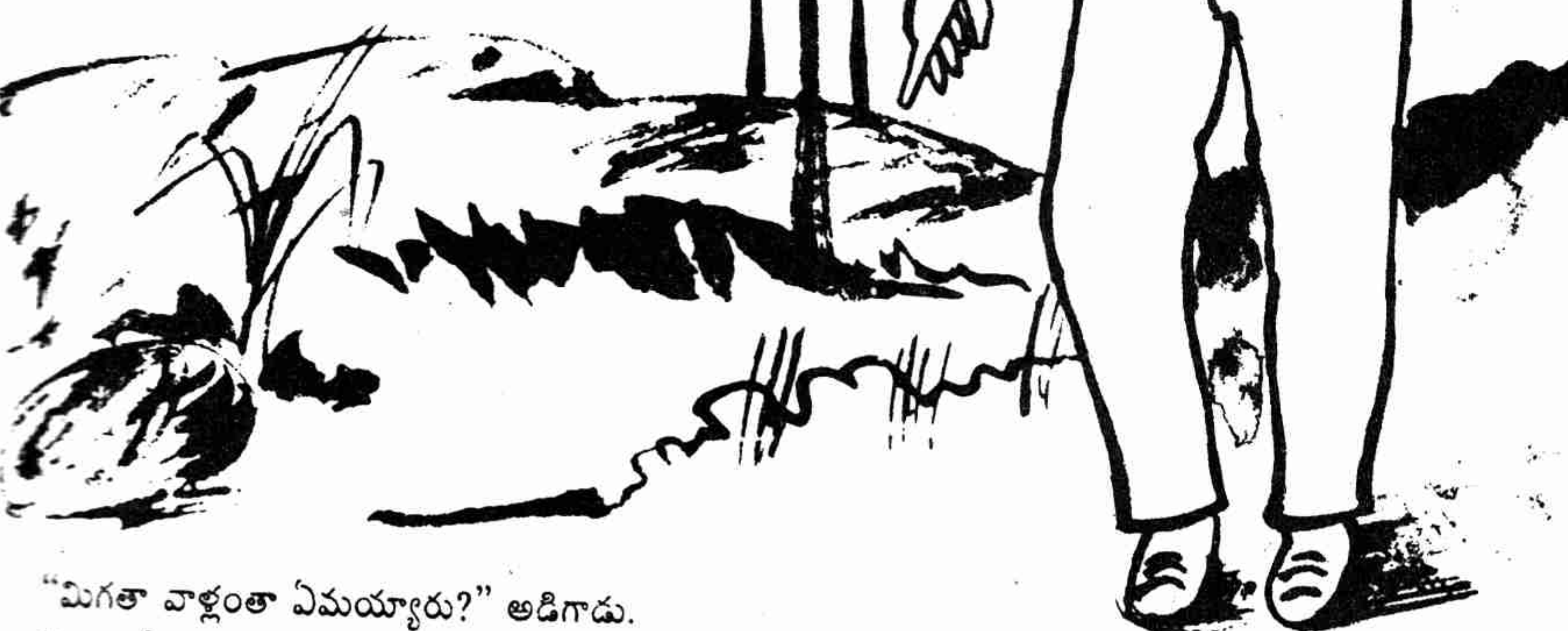
అడవిలో లేళ్ళా, కుందేళ్ళా, నెమళ్ళా, ఏనుగులూ, ఇంకా ఎన్నెన్నో వుంటాయని స్నేహితులు చెప్పింది విని ఆ అడవి అందాలను చూద్దామని - వీలైతే కొన్ని పట్టుకొద్దామని... స్నేహితుల్లో బయల్దేరాడు.

ఎంత దూరం వెళ్ళినా - వాళ్ళక్కావాల్సిన వేవీ కన్పించలేదు... ఎప్పుడోసారి ఏ జింక్ - నెమల్ దొరికినట్టే దొరికి చేజారిపోయేదే తప్ప - చేతికి ఏదీ దిక్కిలే కాదు!

ఎక్కడ చూసినా - దట్టమైన కీకారణ్యం... ముళ్ళపొదలు! మొదట్లో ఉన్న ఉత్సాహం నీరు కారిపోయిందేమో - ఫ్రెండ్స్ దొరికే అమ్మా నాన్నలు గుర్తొచ్చారు!

"వద్దేమి! వెనక్కి వెళ్లిపోదాం!" అన్నారు కొందరు.
"కాదు... ముందుకే వెళ్దాం!" అన్నారు మరికొందరు.
వాదపవాదాలతో అలసిపోయి... అందరూ ఒకచోట చతికిల పడ్డారు.

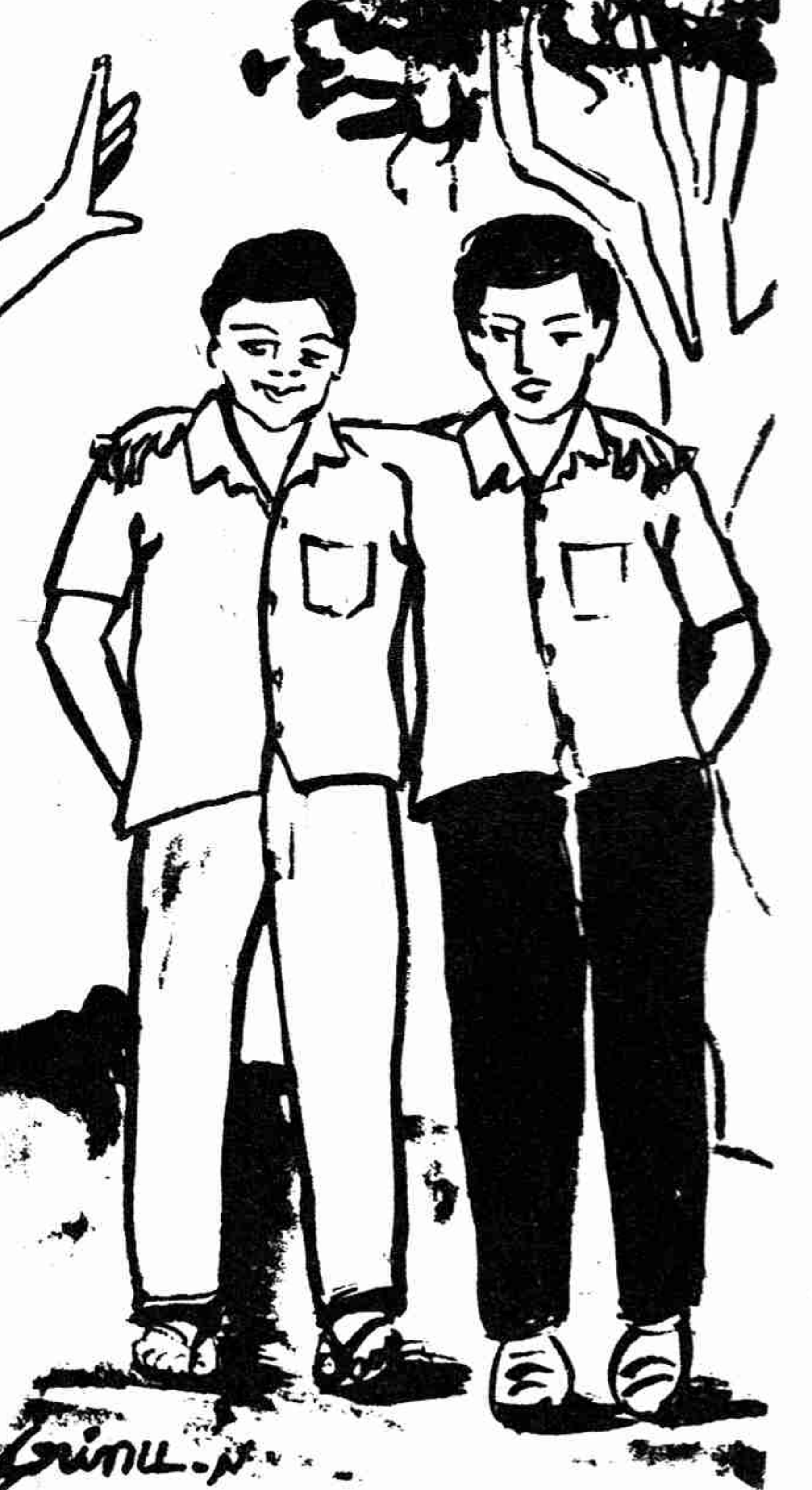
విప్లవ్కి చిన్నగా కునుకుపట్టింది!
లేచిచూస్తే ఫ్రెండ్స్ వరూ కన్పించలేదు!
గుండె గుబిల్లుమంది! అటూ ఇటూ వెదికితే.
చెట్లెక్కి అడవి పళ్ళు తెంపుతోన్న ఇద్దరు ఫ్రెండ్స్ కనిపించారు.

"మిగతా వాళ్ళంతా ఏమయ్యారు?" అడిగాడు.
"వాళ్ళకీ ప్రయాణం నచ్చలేదట! వెనక్కి వెళ్లిపోయారు." అని నవ్వారు.
"పిరికి వెధవలు! వెళ్తే వెళ్లారు - మనం మాత్రం ఛస్తే వెళ్లద్దు!" అన్నాడు విప్లవ్ దృఢంగా.
అలా మరికొంత దూరం వెళ్లారు.
కొన్ని రోజులు పోయాక... మిగతా ఇద్దరు ఫ్రెండ్స్ కుడా నీరసం ముంచుకు వచ్చింది!
"లాభం లేదు! మనం సాధించింది ఏమీ లేదు! వెనక్కిపోదాం!" అన్నారు.

విప్లవ్ ఒప్పుకోలేదు.
"నోనో! ఇంత దూరం వచ్చింది... వెనక్కి వెళ్లడానికా?
"లేదు..... మనకు కావల్సింది దొరికేదాకా ఈ అడవుల్లోంచి వెళ్లేదే లేదు!" భీష్మించు కున్నాడు.
ఓ రాత్రి... విప్లవ్ గాఢనిద్రలో వున్నప్పుడు... ఫ్రెండ్స్ ఇద్దరూ చల్లగా జారుకున్నారు!
ఇప్పుడు.. విప్లవ్... ఒంటరిగా తిరుగు తున్నాడేమో... ప్రతి దానికి ఉలికులికి పడుతున్నాడు!

దారి కన్పించడం లేదు!
ఏది తూర్పు ఏది పడమర తెలీదం లేదు!
ఎప్పుడో పులి మీద పడుతోందో... ఏ పురు గు ఎక్కడ కాబోస్తుందో... అని అనుక్షణం వణికి పోతున్నాడు!
ఏ ఎందుటాకు శబ్దమైనా... అలర్ట్ అయిపోతున్నాడు!
దొరికితే అడవి ఫలాలూ - దొరక్కపోతే కప్పలూ - మిడతలూ, ఉడతలూ - కంటికి కన్పించిందల్లా తింటూ దారికోసం అన్వేషిస్తున్నాడు!
"ఏయ్ ఎవరక్కడ?"
విప్లవ్కి ఆకస్మాత్తుగా ఆ కీకారణ్యంలో ఓ వ్యక్తి కేక! వినించి - భయంతో బిగిసు కు పోయాడు!
ఆ వ్యక్తి విప్లవ్ దగ్గరకు వచ్చాడు.
"ఈ ఘోర అరణ్యంలో... మీరు!"
"దారి తప్పాను"
"ఎక్కడికి వెళ్ళాలి?"
"మరిచి పోయాను"

అతడు విప్లవ్ వంక ఆశ్చర్యంగా చూసాడు. విప్లవ్ అతన్ని అనుమానంగా చూశాడు.
"మీరు..."
"నేను ఫారెస్ట్ గార్డ్ని!"
"నన్నీ అడవి దాటిస్తారా?"
"నేను ప్రభుత్వద్యోగిని! నేనీ అడవిని కావలా కాయాలి, నేనిక్కడి నుండి కదల కూడదు, సారీ... మీతో రాలేను!" అంటూ ఫారెస్ట్ గార్డ్ వెనక్కి తిరక్కుండా గబగబా వెళ్లిపోయాడు.
దారితప్పిన విప్లవ్.. ఇప్పటికీ ఆ కీకారణ్యంలో ఒంటరిగా తిరుగుతూనే వున్నాడు!